

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

62.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 8-го Августа. — 1839 — Wilno. Вторек. 8-го Сierpnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28-го Іюля.

Въ Именномъ Его Императорскаго Величества Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату сего Іюля во 2-й день, и приложенномъ при ономъ дополнительномъ постановленіи, объ удѣльномъ доходѣ назначаемомъ Ея Императорскому Высочеству Великой Княгини Маріи Николаевны, за собственноручнымъ Его Величества подписаніемъ, изображено:

Въ I-мъ.

„Къ общему и совершенному утѣшенію всего Императорскаго Дома Нашего, Любезнѣйшая Дщерь Наша, Великая Княгиня Марія Николаевна, вступивъ въ супружество съ Его Светлѣстію Герцогомъ Максимиліаномъ Лейхтенбергскимъ, водворится вмѣстѣ съ Супругомъ Своимъ въ Нашей Имперіи.

„При такомъ вожделѣнномъ событіи Мы поставили себя пріятнѣйшимъ долгомъ обратить попеченіи Наши къ устройству состоянія Ея Императорскаго Высочества на прочномъ основаніи, приличномъ достоинству Высочайшаго Ея Дома.

„Мы признаемъ, что определенное учрежденіемъ объ Императорской Фамиліи, при замужествѣ Великой Княжны, награжденіе милліономъ рублей никакъ не можетъ быть достаточно къ содержанію здѣсь Ея Дома, а тѣмъ менее къ устройству благосостоянія Ея потомства, если providentius угодно будетъ благословить Ея оныимъ.

„Усмотрѣвъ изъ отчетовъ Министра Императорскаго Двора, что при настоящемъ положеніи удѣльныхъ имѣній, получаемые съ оныхъ доходы не только удовлетворяютъ всѣмъ потребностямъ, въ Учрежденіи объ Императорской Фамиліи определеннымъ, но еще имѣются значительныя суммы для приумноженія имущества удѣльнаго. — Мы, по чувствамъ искренней привязанности къ Любезнѣйшей Дщери Нашей, Великой Княгини Маріи Николаевны, постановляемъ слѣдующее:

Первое. Сверхъ положеннаго по Учрежденію въ приданое награжденіи милліономъ рублей изъ Государственнаго Казначейства, назначаемъ Ея Высочеству и потомству Ея, изъ удѣльныхъ суммъ, шесть сотъ тысячъ рублей ассигнаціями годового дохода.

Второе. Поелику въ Учрежденіи объ Императорской Фамиліи нѣтъ точнаго положенія о замѣнѣ имѣній, въ удѣлъ назначаемыхъ денежнымъ доходомъ, то и признали Мы нужнымъ сдѣлать особое о семъ дополнительное постановленіе, которое и препровождаемъ при семъ въ Правительствующій Сенатъ, присвоивъ оному ту же силу и дѣйствіе, каковое, по законамъ Нашимъ, принадлежитъ всѣмъ постановленіямъ, въ Учрежденіи объ Императорской Фамиліи изображеннымъ.”

Во II-мъ.

I. „Удѣльный доходъ, назначаемый отъ Насъ Любезнѣйшей Дщери Нашей, Великой Княгини Маріи Николаевны, имѣть обращаться въ родъ и потомствъ Ея, на основаніи общихъ правъ и обя-

Санкт-Петербургъ, 28-го Іюля.

Въ Именномъ Его Цесарскіей Мошці Найвысшымъ Указѣ, данымъ Рѣшающему Сенату въ днѣ 2-го гмѣ тѣрашняго Іюля, заłączonymъ до него постановленію дополнительномъ, о доходѣ участковомъ, предназначенномъ для Ея Цесарскіей Высочести Великой Княжны Маріи Николаевны, зъ власноручнымъ подписаніемъ Цесаря Ея Мошці, выражено:

Въ I-мъ.

„Къ повсѣчному и зъполному учасzeniu całego Цесарскаго Дома Нашего, Najukochańsza Córka Nasza, Wielka Księżna Marya Nikołajewna, wszedłszy w małżeństwo z Jasnem Oświeconym Xiążęciem Maksymilianem Leuchtenbergskim, obiera zamieszkanie razem z Matronką Swoją w Naszem Imperium.

„Przy tak pożądanem zdarzeniu, uznaliśmy dla Siebie najprzyjemniejszą powinnością, zwrócić starania Nasze ku urządzeniu stanu Jej Cesarskiej Wysokości na gruntownej podstawie, przyzwoitej dostojęstwu Wysokiego Jej Domu.

„Przyznajemy, że wyznaczone przez Ustawę o Cesarskiej Familii, przy wyjściu za mąż Wielkiej Księżniczki, uposażenie milion rubli, w żaden sposób nie może być dostatecznem do utrzymania tej Domu, a tѣmъ mniej do zapewnienia dobrego bytu Jej potomstwa, jeżeli Opatrzności podobać się będzie Ją niēmъ pobłogostawić.

„Dostrzegłszy ze zdania spraw Ministra Cesarskiego Dworu, że w tѣraźniejszymъ położeniu majątkowъ udziałowъ, pobierane z nich dochody, nie tylko wystarczają na wszystkie potrzeby, w Ustawie o Cesarskiej Familii opisane, ale jeszcze są znaczne summy na pomnożenie majątku udziałowъ, — idącъ za uczuciami szczerego przywiązania do Najukochańszej Córki Naszej, Wielkiej Księżniczki Maryi Nikołajewny, postanawiamy, co następuje:

Naprzód. O rѣczъ wyznaczonego Ustawą na uposażenie milion rubli z Podskarbstwa Państwa, naznaczamy dla Jej Wysokości i potomstwa Jej, z summъ udziałowъ, sześćkroć sto tysięcy rubli assygnacyami rocznego dochodu.

Powtѣre. Ponieważ w Ustawie o Cesarskiej Familii, nie ma dokładnego postanowienia o zamianie majątkowъ, w udziale przeznaczonych na dochodъ pieniężny, pize to oraz Uznaliśmy potrzebnemъ, uczynić osobne o tѣmъ dodatkowe postanowienie, które też przesyłamy przytѣmъ do Rѣszającego Senatu, przyswajającъ mu tѣżъ moc i skutki, jakie, podługъ prawъ Naszychъ, przynależą wszystkimъ postanowieniomъ, w Ustawie o Cesarskiej Familii opisanymъ.”

W II-gimъ.

I. „Dochodъ udziałowъ, wyznaczający się od Nas dla Najukochańszej Córki Naszej, Wielkiej Księżny Maryi Nikołajewny, ma zostawać w rodzie i potomstwie Jej, na podstawie ogólnychъ prawъ i obowiąz-

завностей, въ Учрежденіи объ Императорской Фамиліи предписанныхъ и потому на условіяхъ, ниже подробно изображенныхъ, будетъ онъ наследственнымъ, доколѣ поколѣніе Ея останется въ Россіи или совсѣмъ не престѣтетъ; послѣ чего обратится онъ, по 190 ст. 1-го Т. Св. основныхъ законовъ, въ общій составъ удѣльнаго капитала.

II. „По кончинѣ Великой Княгини, дѣти Ея мужскаго и женскаго пола наследуютъ доходъ, на основаніи существующихъ въ Россіи узаконеній.

III. „Опека дѣтей, въ случаѣ вдовства Ея Императорскаго Высочества, предоставляется Ей, на основаніи общихъ узаконеній. Въ случаѣ же кончины Великой Княгини, опека сія будетъ принадлежать Ея Супругу, если останется Онъ въ Россіи. Въ качествѣ опекуна обязанъ Онъ давать Намъ отчетъ.

IV. „Но если Супругъ Великой Княгини, по кончинѣ Ея, не разсудитъ имѣть пребыванія, въ Россіи, или вступить въ другой бракъ, тогда опредѣляется особая опека по назначенію Нашему.

V. „Если бы наследники, отъ брака сего происшедшіе, при жизни Великой Княгини, или же послѣ смерти Ея Высочества, скончались или не оставалось послѣ Ея никакого потомства, тогда доходъ Любезнѣйшей Дщери Нашей обратится въ составъ удѣльныхъ доходовъ, за исключеніемъ двухъ сотъ тысячъ рублей, по брачному договору Герцога Лейхтенбергскаго назначенныхъ.

VI. „Если по кончинѣ Великой Княгини, останутся однѣ дѣти женскаго пола, то сей доходъ, за исключеніемъ вышеупомянутыхъ 200,000 рублей, согласно 192 статьи 1-го Тома Свода основныхъ законовъ, принадлежитъ Имъ по жизни Ихъ, если Онѣ будутъ имѣть пребываніе въ Россіи; если же вѣтъ Имперіи, то половина онаго, а другая половина поступитъ въ общій удѣльный капиталъ, въ который, по кончинѣ Ихъ, возвратится и весь производившійся Имъ доходъ.

VII. „Если бы Ея Императорское Высочество, по кончинѣ Супруга Своего, имѣла дѣтей отъ сего брака, поступила во второй, тогда удѣльный Ея доходъ будетъ раздѣленъ по поламъ между Ею и дѣтьми Ея перваго брака.

VIII. „Если бы Великая Княгиня по кончинѣ Супруга Своего, вступивъ во второй бракъ, основала пребываніе Свое вѣтъ предѣловъ Имперіи, тогда половина дохода, по статьѣ VII Ея принадлежащаго, то есть 150,000 рублей, обратится дѣтямъ Ея Высочества, а по кончинѣ Ея, Они наследуютъ и остальную часть.

„Всѣ сія постановленія, бывъ учреждаемы на настоящій только случай и въ пользу Любезной Дщери Нашей Великой Княгини Маріи Николаевны, къ Ней единственно и должны относиться, безъ примѣненія ихъ на будущее время къ другимъ Особамъ Императорскаго Дома Нашего, коихъ устройство, сверхъ положенныхъ правилъ, въ Учрежденіи изображенныхъ, зависѣть будетъ отъ усмотрѣнія Нашего и состоянія удѣльныхъ доходовъ.

Дашло до свѣдѣнія Господина С. Петербургскаго Военнаго Генералъ-Губернатора, что установленный Высочайшимъ Манифестомъ курсъ серебрянаго рубля, какъ въ крупной, такъ и мелкой монетѣ, въ 3 р. 50 к., не имѣетъ своего хода на рынкахъ, въ лавкахъ и магазинахъ, но обращается по прежнему въ цѣнѣ 3. р. 75 к.

Г. Правящій должность Оберъ-Полицеймейстера, получивъ по сему предмету предписаніе Его Сіятельства, сдѣлалъ по Полиціи распоряженіе о наблюденіи во всѣхъ тѣхъ мѣстахъ, дабы серебряный рубль, какъ въ крупной, такъ равно и въ мелкой монетѣ, имѣлъ обращеніе въ здѣшней Столицѣ, съ настоящаго времени, не выше того курса, какой Манифестомъ ему опредѣленъ. (Снб. В.)

О ЛИЦАХЪ ПРИКОСНОВЕННЫХЪ КЪ ДѢЛУ ЭМИССАРА КОНАРСКАГО, ПО КІЕВСКОЙ, ВОЛЫНСКОЙ И ПОДОЛЬСКОЙ ГУБЕРНІЯМЪ.

(Изъ Прибавленія къ N. 29 Виленскихъ Губернскихъ Вѣдомостей Официальной Части)

Приговоры учрежденнаго въ Кіевѣ Военнаго Суда, надъ участниками въ заговорѣ, принадлежащими Губерніямъ Подольской, Волынской и Кіевской, утверждены и приведены въ исполненіе Г. Кіевскимъ Военнымъ, Подольскимъ и Во-

ков, въ Уставѣ о Цесарской Фамиліи przepisanych, i dla tego, na warunkachъ ниже poszczególnie opisanych, będzie onъ dziedzicznym, dopóki pokolenie Jej pozostanie w Rossyi albo zupełnie nie wygaśnie; po czymъ przejdzie, podługъ 190-go artykułu 1-go Tomu Połączenia praw zasadniczych, do ogólnego składu kapitału udziałowego.

II. „Po śmierci WIELKIEJ KSIĘŻNY, dzieci Jej płci męskiej i żeńskiej, biorą w dziedzictwie dochód, na podstawie będących w Rossyi ustaw.

III. „Opieka dzieci, w przypadku owdowienia Jej CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, Jej się zostawia, na podstawie praw ogólnych. W zdarzeniu zaś śmierci WIELKIEJ KSIĘŻNY, opieka ta należeć będzie do Jej Małżonka, jeżeli On zostanie w Rossyi. Jako Opiekun obowiązany jest zdawać Nam sprawę.

IV. „Lecz jeśli Małżonek WIELKIEJ KSIĘŻNY, po Jej śmierci, nie zechce mieć zamieszkania w Rossyi, albo wejdzie w inny związek małżeński, wtedy naznacza się osobna opieka z Naszego wyznaczenia.

V. „Jeżeliby następcy, z małżeństwa tego pochodzący, za życia WIELKIEJ KSIĘŻNY, albo też po śmierci Jej WYSOKOŚCI, pomarli, albo nie zostało po Niej żadnego potomstwa, wtedy dochód Najukochańszej Córkі Naszej, przejdzie do składu dochodów udziałowych, za wyłączeniem dwóchset sta tysięcy rubli, umową ślubną dla KSIĘCIA LEUCHTENBERGSKIEGO wyznaczonych.

VI. Jeżeli po śmierci WIELKIEJ KSIĘŻNY, pozostaną dzieci samej płci żeńskiej, wtedy dochód ten, za wyłączeniem wyżej wspomnianych 200,000 rubli, zgodnie ze 192-m artykułem Tomu I-go Połączenia Praw Zasadniczych, należy do NICH do Ich śmierci, jeżeli będą miały zamieszkanie w Rossyi, jeżeli zaś zewnątrz Imperii, wtedy połowa jego, a druga połowa przejdzie do ogólnego kapitału udziałowego, do którego, po Ich śmierci, powróci i cały należący do NICH dochód.

VII. „Jeżeliby JEJ CESARSKA WYSOKOŚĆ, po śmierci Małżonka Swojego, mając z tego małżeństwa dzieci, weszła w drugie, wtedy udziałowy Jej dochód, będzie rozdzielony po połowie między NIA i dziećmi Jej pierwszego małżeństwa.

VIII. „Jeżeliby WIELKA KSIĘŻNA po śmierci Małżonka Swego, wszedłszy w drugie małżeństwo, obrała zamieszkanie Swoje poza granicami Państwa, wtedy połowa dochodu, podługъ VII-go artykułu do Niej należącego, to jest 150,000 rubli, należeć będzie do dzieci Jej WYSOKOŚCI, a po zgonie Jej, stają się one dziedzicami i pozostałej części.

„Wszystkie te postanowienia, będąc stanowione na obecny tylko przypadek i na rzecz Ukochanej Córkі Naszej WIELKIEJ KSIĘŻNY MARII NIKOLAJEWNY, do Niej jedynie mają się odnosić, bezъ stosowania ichъ na czasъ przyszły do innychъ Osobъ CESARSKIEGO Domu Naszego, których opatrzenie, oprócz ustanowionychъ prawideł, w Ustawie opisanych, zależeć będzie odъ uwagi Naszej i stanu dochodówъ udziałowychъ.“ (G.S.P.)

Doszło do wiadomości Pana Wojennego Generał-Gubernatora Sankt-Petersburskiego, że ustanowiony przez Najwyższy Manifest kursъ rubla srebrnego, takъ w grubej, jakъ i w drobnej monecie, 3 r. 50 k., nie jestъ zachowywany na rynkachъ, po kramachъ i magazynachъ, ale idzie po dawnemu w cenie 3 rub. 75 kop.

P. Sprawujący obowiązki Ober-Policmejstra, otrzymawszy w tej rzeczy zalecenie J.W. Gubernatora Wojennego, uczyniłъ w Policyi rozporządzenie o przestrzeganiu po wszystkichъ tychъ mѣstachъ, ażeby rubel srebrny, takъ w grubej, jako i w drobnej monecie, miałъ obrótъ w tutejszej Stolicy, odъ tego czasu, nie wyżej tego kursu, jakъ Manifestemъ jestъ naznaczony. (G.S.P.)

O OSOBACH, NALEŻĄCYCH DO SPRAWY EMISARYUSZA KONARSKIEGO, W GUBERNIACH KIJOWSKIEJ, WOŁYŃSKIEJ I PODOLSKIEJ.

(Z Dodatku do N. 29-go Wileńskichъ Gubernialnychъ Wiadomości — Części Oficjalnej.)

Wyroki ustanowione w Kijowie Sądu Wojennego, na spółnikówъ spisku, należącychъ do Gubernij Podolskiej, Wołyńskiej i Kijowskiej, utwierdzone i podane do wykonania przezъ P. Kijowskiego, Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Generał-Guberna-

Касперъ Мошков-
скій.

Фридрихъ Михаль-
скій.

Иосифъ Бопре.

Петръ Боровскій.

лыискимъ Генераль-Губерна-
торомъ въ слѣдующей посте-
пенности:

Лица сии были главнѣйши-
ми преступниками, по откры-
тому заговору. — Изъ нихъ Мо-
шковскій, еще до прибытія Ко-
нарскаго, въ началѣ 1835 года
основалъ тайное общество, подъ
названіемъ: Вѣры, Надежды и
Любви, написалъ для оного у-
ставъ и не только не возмуща-
лся Монаршаго милосер-
дія, оказаннаго ему Всемило-
стивѣйшимъ прощеніемъ измѣ-
ны его въ 1831 г. и дѣятель-
наго участія въ мятежъ, но
соединившись съ Конарскимъ,
увлекъ многихъ своимъ при-
мѣромъ и образовалъ по фор-
мамъ Устава, Общество въ Во-
лынской Губерніи. — Михаль-
скій первый принялъ въ свой
домъ эмиссара Конарскаго, до-
ставлялъ ему всѣ способы къ
распространенію его умысловъ,
сзывая для знакомства съ нимъ
помѣщиковъ, былъ главнымъ
Секретаремъ общества въ По-
дольской Губерніи, собиралъ и
назначалъ съѣзды злоумышлен-
никовъ, постоянно передержи-
вая Конарскаго въ своемъ до-
мѣ. — Докторъ Иосифъ Бопре,
былъ главнымъ Секретаремъ
общества въ Волынской Губер-
ніи, дѣятельно содѣйствовалъ
Эмиссару и Мошковскому въ
распространеніи тайнаго обще-
ства, собиралъ для Эмиссара и
передавалъ ему деньги, соста-
влялъ статистическія свѣдѣнія
о краѣ, для веденія партизан-
ской войны, разсылалъ цирку-
ляры, мятежныя воззванія и
сочиненія, какъ будто отъ гла-
внаго общества, стараясь всѣ-
ми способами поддерживать за-
блужденіе легкомысленныхъ
товарищей въ томъ, что обще-
ство имѣетъ большое развитіе.
Петръ Боровскій, первый поло-
жилъ основаніе мятежнымъ за-
мысламъ между Студентами
Университета Св. Владиміра, у-
влеченіемъ въ заговоръ неопыт-
ныхъ молодыхъ людей, распро-
странялъ между ними мятеж-
ныя сочиненія и направлялъ
къ измѣнѣ вѣрности ему на
воспитаніе дѣтей. — Преступни-
ки сии, на основаніи 19 воин-
скаго артикула, приговорены
военнымъ Судомъ къ смерт-
ной казни: четвертованія и кон-
фискаціи имѣнія на основаніи
225 ст. Свода Законовъ Уголо-
вныхъ; но по особенному ми-
лосердію Государя Императри-
цы имъ дарована жизнь и мѣ-
ра наказанія ихъ ограничена
сылкою въ Сибирь въ катор-
жную работу на 20 лѣтъ, съ
конфискаціею имѣнія.

Лица сии приняли на себя
званіе Секретарей или Уздѣ-
ныхъ Начальниковъ тайнаго
общества и содѣйствовали Э-
миссару Конарскому и Мош-
ковскому въ распространеніи
ихъ замысловъ, сборомъ у се-
бя злоумышленниковъ, назна-
ченіемъ денежныхъ складовъ,
принятіемъ въ общество дру-
гихъ. Изъ нихъ Орда менте
другихъ обнаружилъ престу-
пную дѣятельность. Всѣ они
приговорены Судомъ къ смер-
ти; по конфирмаціи же Кіев-
скаго Военнаго, Подольскаго
и Волынскаго Генераль-Губер-
натора, Олизаръ, Яржина, Кос-
саковскій и Рошковскій ли-

Карлъ Олизаръ.
Леопольдъ Яржина.
Валеріанъ Косса-
ковскій.
Адольфъ Рошков-
скій.
Самуэль Орда.

Kasper Moszkowski.

Fryderyk Michalski.

Józef Bopre.

Piotr Borowski.

тора, są w następującem stopnio-
waniu:

Osoby te były główniejszemi
przestępcami, w odkrytym spi-
sku. — Z nich Moszkowski, jeszcze
przed przybyciem Konarskiego,
na początku 1835 r., założył towa-
rzystwo tajemne, pod nazwaniem:
Wiary, Nadziei i Miłości,
napisał dla niego ustawy, i nie
tylko nie uczuł MONARSZEGO mi-
łosierdzia, wyświadczonego dlań
w darowaniu za jego zmiennic-
two w 1831 roku, i czynne ucze-
stnictwo w buncie, ale, połączyw-
szy się z Konarskim, wciągnął
wielu przykładem swoim i ukie-
tał podług przepisów Ustawy,
Towarzystwo w Gubernii Wo-
łyńskiej. — Michalski, pierwszy
przyjął do swego domu emissar-
yusza Konarskiego, podał mu
wszystkie sposoby do rozszerze-
nia jego zamysłów, spraszając
dla zaznajomienia się z nim oby-
wateli, był głównym Sekretar-
zem towarzystwa w Gubernii
Podolskiej, zbierał i назначалъ
szajdy złe myślących, statecznie
utrzymując Konarskiego w swym
domu. — Doktor Józef Bopre, był
głównym Sekretarzem towarzyst-
wa w Gubernii Wołyńskiej, czyn-
nie dopomagał emissaryuszowi i
Moszkowskiemu wrozszerzeniu to-
warzystwa tajemnego, zbierał dla
emissaryusza i oddawał mu pie-
niądze, układał statystyczne wiad-
omości o kraju, do prowadzenia
wojny partyzanckiej, rozsyłał
okolniki, buntownicze odezwy i
pisma, jakby od głównego towa-
rzystwa, starając się wszelkiemi
sposobami utrzymywać omamie-
nie lekkomyślnych towarzyszy
w tém, że towarzystwo ma wiel-
kie rozgałęzienie. — Piotr Boro-
wski, pierwszy założył ośnowę
buntowniczych zamysłów pomię-
dzy Studentami Uniwersytetu
Św. Włodzimierza, przez wcią-
gnięcie do spisku niedoświadczo-
nej młodzi, rozszerzał pomiędzy
nimi buntownicze pisma i kie-
rował do zdrady powierzone je-
mu edukacyi dzieci. — Przestępcy
ci, na ośnowie 19 artykułu woj-
skowego, skazani przez Sąd Woj-
skowy na karę śmierci: ćwierto-
wanie i konfiskatę majątku na
ośnowie 225-go art. Połączenia
Praw Karnych; ale ze szczegó-
lnego miłosierdzia Cesarza Jęgo
Mości, darowane im życie i śro-
dek ukarania ich ograniczony, ze-
staniem do Syberyi do ciężkich
robot na 20 lat, z konfiskatą ma-
jątku.

Karol Olizar.

Leopold Jarsyna.

Waleryan Kossakow-
ski.

Adolf Roszkowski.

Samuel Orda.

Osoby te przyjęły na siebie
nazwanie Sekretarzów, czyli Na-
czelników Powiatowych Towa-
rzystwa tajemnego i dopomagały
emissaryuszowi Konarskiemu i
Moszkowskiemu do rozszerzania
ich zamysłów, przez zbieranie
u siebie złe myślących, назнача-
nie składok pieniężnych, przyj-
mowanie do towarzystwa dru-
gich. Z nich Orda, mniej od in-
nych okazał występłą swą czyn-
ność. Wszyscy oni, przez Sąd
Wojkowy, skazani na śmierć; a po
konfirmacyi Kijowskiego Wo-
jennego, Podolskiego i Wołyń-
skiego Jenerał-Gubernatora, Oli-
zar, Jarsyna, Kossakowski i
Roszkowski, pozbawieni praw

шенны правъ состоянія и сосланы въ Сибирь въ каторжную работу на 20 лѣтъ съ конфискаціею имѣнія; а Орда назначенъ въ рядовые въ Отдѣльный Кавказскій Корпусъ безъ выслуги, съ лишеніемъ правъ состоянія и конфискаціею имѣнія.

Все сѣм 14 преступниковъ бывъ помѣщенными Государемъ Императоромъ за измѣну въ 1831 году, впали вновь въ это преступленіе присоединеніемъ къ тайному обществу Конарскому, а Мрозовскій сверхъ того покупкою въ Одессѣ и раздачею Студентамъ Университета Св. Владимира возмутительныхъ книгъ и стиховъ и соглашеніемъ съ бывшими студентами Гордономъ, въ Мартѣ 1835 года, основать между студентами тайное общество. — По конфирмаціи Генераль-Губернатора, они лишены правъ состоянія съ конфискаціею имѣнія и сосланы въ Сибирь въ каторжную работу, первые двѣнадцать на 20, а послѣдніе двое, менѣе другихъ виновные по дѣйствіямъ своимъ въ обществѣ, на 15 лѣтъ.

Изъ числа сихъ духовныхъ, измѣнившихъ присоединеніемъ своимъ къ обществу или знаніемъ о дѣйствіяхъ эмиссара, долгу налагаемому на нихъ священнымъ ихъ саномъ, сверхъ того, кромѣ обязанности, какъ вѣроподданнаго, — Зелинскій принималъ нѣсколько разъ въ домъ своемъ эмиссара, доставлялъ ему случай познакомиться съ Родзевичемъ и другими злоумышленниками и старался распространить ихъ дѣйствія. — Яржина, принявъ отъ Конарскаго правила общества, участвовала на многихъ собраніяхъ злоумышленниковъ, присоединяла къ обществу Гаса, Саковича и Мрозовскаго, и скрывала матежина Юшкевича. — Гасъ по наущенію Мошковскаго и Яржины, дѣйствовала къ распространенію Демократическаго общества, получала и читала возмутительныя книги и переплывалась съ Яржиною о дѣлахъ общества. За сѣмъ преступленіемъ трое первые изъ нихъ, по конфирмаціи Генераль-Губернатора, лишены правъ состоянія и духовнаго сана и сосланы въ Сибирь въ каторжную работу на 20 лѣтъ, съ конфискаціею имѣнія. — Павловскій лишены правъ состоянія, духовнаго сана и сосланы въ Сибирь на поселеніе съ конфискаціею имѣнія; Клерикъ Луцкой Семинаріи Саковичъ и Мрозовскій, лишены правъ состоянія и отданы въ солдаты въ Кавказскій Корпусъ, безъ выслуги, съ конфискаціею имѣнія. Направленіе, которое тайное общество дало заговору между духовными, состояло въ томъ, чтобы, охлаждая своихъ прихожанъ къ вѣрѣ отцевъ, соединить ихъ въ одну общую массу невѣрующихъ, безъ различія исповѣданій, для чего старались чтеніемъ и толкованіями безбожныхъ сочиненій, сдѣлать изъ духовныхъ пастырей церкви, безвѣрныхъ лицемеровъ, — духовныхъ же ихъ дѣтей обратить въ толпу атеистовъ, чтобы скорѣе увлечь

вѣру и зестаніи до Сибѣри до ciężkich robot na lat 20 z konfiskatą majątku; Orda zaś przeznaczony na szeregowego do Oddzielnego Korpusu Kaukaskiego bez wystugi, z pozbawieniem praw stanu i konfiskatą majątku.

Wszyscy ci 14 przestępców, uderowani byli łaską Cesarza Jerzego Mosci za zdradę w 1831 roku, wpadli na nowo w toż przestępstwo, przyłączeni się do tajemnego towarzystwa Konaarskiego, a Mrozowski nadto zakupieniem w Odessie i rozdawaniem Studentom Uniwersytetu Sw. Włodzimierza buntowniczych książek i wierszy i umówieniem się z byłym Studentem Gordonem, w Marcu 1835 roku, założyć pomiędzy Studentami towarzystwo tajemne. — Po konfirmacyi Jenerał-Gubernatora, pozbawieni zostali praw stanu z konfiskatą majątku i zestani do Syberyi do ciężkich robot, pierwsi dwunastu na 20, a dalsi dwaj, mniej od innych winni z działań swoich w towarzystwie, na lat 16.

Z liczby tych osób duchownych, które przez swe przyłączenie się do Towarzystwa, albo wredzeniem o działaniach emisсаруша, zdradzili obowiązki, wkładany na nich przez świętość ich powołania, oprócz tych, do których obowiązkiem są, jako wierni poddani, — Zielinski kilkakrotnie przyjmował do swego domu emisсаруша, podał jemu sposobność zaznajomienia się z Rodziewiczem i innymi źle myślącymi i starał się rozszerzyć ich działania. — Jarzyna, przyjąwszy od Konaarskiego prawidła towarzystwa, był uczestnikiem wielu obradom źle myślących, przyłączył do towarzystwa Haasa, Sakowicza i Mrozowskiego, i ukrywał buntownika Juszkewicza. — Haas poduszczenia Mozkowskiego i Jarzyny, pracował nad rozszerzeniem Demokratycznego towarzystwa, otrzymywał i czytał buntownicze książki i komunikował się z Jarzyną o rzeczach towarzystwa. — Za to przestępstwa, trzej pierwsi z nich, po konfirmacyi Jenerał-Gubernatora, pozbawieni praw stanu i duchownej godności i zestani do Syberyi do robot ciężkich na lat 20, z konfiskatą majątkow. — Pawłowski pozbawiony praw stanu, godności duchownej i zestany do Syberyi na zaludnienie z konfiskatą majątku; Kleryoy Seminarium Łuckiego Sakowicz i Mrozowski, pozbawieni praw stanu i oddani na prostych żołnierzy do Korpusu Kaukaskiego, bez wystugi, z konfiskatą majątku. Kierunek, który towarzystwo tajemne nadało spiskowi między duchownymi, w tém się zawierał, ażeby, oziębiając swych parafian, ku wierze Ojców, łączyć ich w jedną ogólną masę niemających wiary, bez różnicy wyznań, dla czego starali się czytaniem i wykładaniem pism bezbożnych, zrobić z duchownych pasterzy kościoła, obłudników bez wiary, — duchowne zaś ich dzieci zamienić w tłuszcę ateuszów, ażeby rychlej pociągnąć do zbrodniczego celu spisku.

Шона Мрозовскій.
Филиппъ Олизаръ.
Валерій Ржонжевскій.
Владъ Оржешко.
Юрій Олеша.
Маврикій Кисель.
Фортуна Грабова.
Вольфгангъ Щепковский.
Леопольдъ Немо-
ровскій.
Яцекъ Голыноскій.
Людвигъ Михальскій.
Юліанъ Сабіновскій.
Петръ Царина.
Іоachimъ Лесневичъ.

Каноникъ Іудіанъ
Зелинскій.
Ксендзъ Нарцызъ
Яржина.
Ксендзъ Карлъ Га-
асъ.
Ксендзъ Танурцій
Павловскій.
Клерикъ Иванъ
Мрозовскій.
Клерикъ Іеронимъ
Саковичъ.

Tomasz Mrozowski.
Filip Olizar.
Walerj Rzonzewski.
Wlad Orzeszko.
Jerzy Olesza.
Maurycy Kisiel.
Fortunat Grabowski.
Wolfgang Szczepkowski.
Leopold Niemierowski.
Jacek Holynski.
Ludwig Michalski.
Julian Sabinski.
Piotr Cyryna.
Joachim Lesniewicz.

Kanonik Julian Zielinski.
Xiedz Narcyz Jarzyna.
Xiedz Karol Haas.
Xiedz Tawuroy Pawłowski.
Kleryk Jan Mrozowski.
Kleryk Hieronim Sakowicz.

Теофилъ Чапскій.
Юстиніанъ Рудницкій.

Людвигъ Янишовскій.

Генрихъ Кордашевскій.

Маріанъ Подгороденскій.

Войцехъ Уминскій.

Михаилъ Андржейковичъ.

Доминикъ Мартенъ.

Иванъ Заленскій.

Графъ Карлъ Мархоцкій.

къ преступной цѣли заговора. Изъ числа сихъ лицъ, принадлежавшихъ къ злоумышленному тайному обществу, по конфирмаціи Генералъ-Губернатора, Чапскій и Рудницкій, какъ дѣятельные члены, принимавшіе въ общество другихъ, Янишовскій, какъ обнаружившій въ дѣйствіяхъ своихъ по обществу особенную дѣятельность, бывъ депутатомъ на двухъ злоумышленныхъ сѣздахъ заговорщиковъ въ Кіевѣ и Бердичевѣ, лишены правъ состоянія и сосланы въ Сибирь въ каторжную работу на 20 лѣтъ, съ конфискаціею имѣнія. Кордашевскій, истребившій бумаги злоумышленного общества для сокрытія оного отъ Правительства; Подгороденскій, дававшій нѣсколько разъ пристанище въ своемъ домѣ эмиссару Конарскому и участвовавшій дѣятельно въ тайномъ обществѣ; Уминскій возившій эмиссара и переписывавшій уставъ общества, лишены правъ состоянія, сосланы въ Сибирь въ каторжную работу на 15 лѣтъ съ конфискаціею имѣнія; Андржейковичъ, обязавшійся распространять тайное общество, и Мартенъ—разжалованы въ солдаты безъ выслуги, первый въ Кавказскій а второй въ Сибирскій отдѣльные Корпуса, Заленскій, собиравшій въ общество деньги и предназначавшійся въ Секретари, разжалованъ въ солдаты съ выслугою въ отдѣльный Кавказскій Корпусъ, и Графъ Мархоцкій, знавшій Конарскаго, какъ эмиссара, получившій отъ него наставленія и не возчувствовавшій исправительнаго наказанія, всему былъ подвергнутъ въ 1831 г. за намѣреніе бѣжать за границу, сосланъ въ Тобольскъ на жительство, съ конфискаціею имѣнія.

Станиславъ Винницкій.

Антонъ Янишевскій.

Аристархъ Сосновскій.

Ксаверій Петрашкевичъ.

Иванъ Зродловскій.

Эдуардъ Милевскій.

Александръ Черный.

Владиславъ Юрковскій.

Северинъ Шиманскій.

Иванъ Любовицкій.

Юліанъ Осецимскій.

Баронъ Генрихъ Таубе.

Всѣ сии 11 человекъ, въ бытность свою въ Университетѣ Св. Владиміра, принадлежали къ тайному обществу, изъ нихъ Винницкій, Янишевскій, Сосновскій и Петрашкевичъ, оказались самыми дѣятельными членами и увлекли многихъ своихъ товарищей, называясь между ними Солтысами или Начальниками; Зродловскій также былъ Солтысомъ и дѣятельно занимался распространеніемъ общества; Милевскій поступилъ въ Университетское общество по выходѣ въ отставку изъ Гражданской службы и измѣнилъ тѣмъ вѣрноподданческой присягѣ; Черный, какъ значительный членъ общества, занимавшійся чтеніемъ возмутительныхъ книгъ; Юрковскій и Шиманскій, какъ Солтысы общества, но менѣе дѣятельные; Любовицкій и Осецимскій члены общества, скрывавшіе злоумышленника Гордона, и способствовавшіе его побѣгу, — по конфирмаціи Генералъ-Губернатора, лишены правъ состоянія и написаны рядовыми въ Кавказскій отдѣльный Корпусъ, первые шестеро безъ выслуги, а послѣдніе пятеро до отличной выслуги.

Всѣ сии лица, или участвовали въ тайномъ обществѣ и дѣйствіяхъ злоумышленниковъ,

Teofil Czapski.

Justynian Ruciński.

Ludwik Janiszowski.

Henryk Kordaszewski.

Maryan Podhoroдеński.

Wojciech Umiński.

Michał Andrzejkowicz.

Dominik Marten.

Jan Załęski.

Hrabia Karol Marchocki.

Z liczby tych osób, które należały do knowań tajnego towarzystwa, po konfirmacyi Jenerał-Gubernatora, Czapski i Ruciński, jako czynni członkowie, którzy przybierali do towarzystwa другихъ, Janiszewski, jako okazał się w działaniach swoich co do towarzystwa szczególnie czynnym, był deputowanym na dwóch zjazdach spiskowych w Kijowie i w Berdyczowie, pozbawieni praw stanu i zesłani na Syberję do ciężkich robot na lat 20, z konfiskatą majątku—Kordaszewski, który zniszczył papiery towarzystwa spiskowych dla skrycia go przed Rządem; Podhoroдеński, który dawał kilkakrotnie przytułek w domu swoim emissaryuszowi Konarskiemu i był czynnym uczestnikiem w tajemnym towarzystwie; Umiński, który woził emissaryusza i przepisywał ustawy towarzystwa, pozbawieni praw stanu, zesłani na Syberję do ciężkich robot na lat 15 z konfiskatą majątku; Andrzejkowicz, który się zobowiązał rozszerzać tajne towarzystwo, i Marten,—zdegradowani na prostych żołnierzy bez wystugi, pierwszy do Kaukazkiego, a drugi do Sybirskiego oddzielnych Korpusów; Załęski, który zbierał na towarzystwo pieniądze i miał być назначony Sekretarzem, zdegradowany na prostego żołnierza z wystugą do oddzielnego Korpusu Kaukazkiego i Hrabia Marchocki, który znał Konarskiego, jako emissaryusza, brał od niego instrukcje i nie skruszył się poukaraniu poprawczém, któremu był uległ w 1831 roku, za to, że był w zamiarze uciekać za granicę, zesłany do Tobolska na mieszkanię, z konfiskatą majątku.

Stanisław Winnicki.

Antoni Janiszewski.

Aristarch Sosnowski.

Xawery Pietraszkiewicz.

Jan Zrodłowski.

Edward Milewski.

Alexander Czerny.

Władysław Jurkowski.

Seweryn Szymański.

Jan Lubowicki.

Julian Osiecimski.

Wszystkie te 11 osób, podczas bytności swej w Uniwersytecie Św. Włodzimierza, należały do tajnego towarzystwa, z nich Winnicki, Janiszewski, Sosnowski i Pietraszkiewicz, okazali się najczynniejszymi członkami i wciągnęli wielu swych spółkollegów, nazywając siebie pomiędzy nimi Soltydami czyli Naczelnikami; Zrodłowski także był Soltysem i czynnie zajmował się rozszerzeniem towarzystwa; Milewski wszedł do towarzystwa Uniwersyteckiego po wyjściu w odstawkę ze służby cywilnej i przeto złożył przysięgę wiernego poddanego; Czerny, jako znaczący Członek Towarzystwa, który się zajmował czytaniem książek buntowniczych; Jurkowski i Szymański, jako Soltysi towarzystwa, lecz mniej czynni, Lubowicki i Osiecimski, członkowie towarzystwa, którzy ukrywali spiskowego Gordona i ułatwiali mu ucieczkę,—po konfirmacyi Jenerał-Gubernatora, pozbawieni praw stanu i przeznaczeni na szeregowych do oddzielnego Korpusu Kaukazkiego, pierwsi sześć bez wystugi, a ostatni pięć do wystugi za odznaczenie się.

Wszystkie te osoby, albo uczestnikami były w towarzystwie tajnem i działaniach spisko-

Александръ Попель.
Григорій Росевичъ.
Діонисій Огородзин-
скій.
Вильгельмъ Михаль-
скій.
Адамъ Обнисскій.
Владиславъ Борков-
скій.
Александръ Опо-
льскій.
Іосифъ Старорыпин-
скій.
Иванъ Бендзинскій.
Іосифъ Лисецкій.
Теофилъ Янушев-
скій.
Лука Дембицкій.
Андріанъ Бенкевичъ.
Исидоръ Годлевскій.
Евстафій Ручинскій.
Кажетанъ Модзелев-
скій.
Петръ Прутинскій.
Станиславъ Грабинка
Феликсъ Бенкевичъ.
Владиславъ Шумин-
скій.
Эдуардъ Пивинскій.
Игнатій Сарнецкій.
Иванъ Креховецкій.

Сигизмундъ Пру-
шинскій.
Баронъ Карлъ Таубе.
Викентій Ильинскій.
Іосифъ Ульдинскій.
Юстиніанъ Пожары-
скій.
Адамъ Держежъ.
Владиславъ Пашков-
скій.
Теофилъ Яцковскій.

Андрей Цѣханов-
скій.

Флоріанъ Зелин-
скій.

Александръ Раков-
скій.
Юліанъ Маціевскій.
Гугонъ Кор-
Владиславъ С...
Станиславъ Немира.
Октавій Августино-
вичъ.
Рудольфъ Висков-
скій.
Иванъ Себолевскій.
Францъ Завадскій.
Иванъ Ковалевскій.
Ипполитъ Соха-
ржевскій.

или знали объ оныхъ, почему,
на основаніи 224 ст. свода За-
коновъ уголовныхъ, должны
были подлежать тому же нака-
занію, какъ главный винов-
ники; но по безпредѣльному
милосердію Государя Импера-
тора, не только помилованы
отъ смертной казни, къ кото-
рой приговорены были Судомъ,
но оставлены во всѣхъ пра-
вахъ своего состоянія. Изъ
нихъ Таубе, Попель, Росевичъ,
Огородзинскій — назначены ря-
довыми до выслуги въ Орен-
бургскій, а Михальскій въ
Кавказскій отдѣльные Корпу-
сы; Обнисскій и Ополевскій о-
предѣлены Унтеръ-Офицерами
также въ Оренбургскій Кор-
пусъ; Старорыпинскій, Бен-
дзинскій, Лисецкій, Янушев-
скій, Дембицкій, — высланы на
жительство въ Велико-росій-
скія Губерніи; Андріанъ Бен-
кевичъ, по выдержаніи въ крѣ-
пости назначенъ къ водворенію
на мѣсто жительства; прочіе
за тѣмъ опредѣлены въ Граж-
данскую службу въ Губерн-
скихъ Велико-російскихъ го-
родахъ.

Всѣ сии лица болѣе или ме-
нѣе знали объ обществѣ и пре-
бываніи въ краѣ эмигранта Ко-
варскаго, но какъ о семъ не
донесли, то, по силѣ 224 ст.
Свода Законовъ уголовныхъ,
подлежали строжайшему нака-
занію; но по безграничному ми-
лосердію и человеколюбію Го-
сударя Императора всѣ они по-
милованы. Изъ нихъ Пру-
шинскій назначенъ Унтеръ-о-
фицеромъ на Кавказъ, Таубе и
Ульдинскій, по выдержаніи въ
кѣпости будутъ водворены на
прежнемъ мѣстѣ жительства;
Пожарскій назначенъ на жи-
тельство въ Курскъ, а прочіе
за тѣмъ въ Гражданскую слу-
жбу въ Губернскихъ Велико-
російскихъ городахъ.

Хотя принадлежность къ
обществу оныхъ сихъ преступ-
никовъ не доказана, но они о-
казали особенную дѣятельность
въ сокрытіи злоумышленника
Гордона и доставленіи ему спо-
собовъ къ побѣгу, посему, вмѣ-
сто смертной казни, къ кото-
рой приговорены были Воен-
нымъ Судомъ, по конфирмаціи
Генералъ-Губернатора, отда-
ны въ солдаты въ отдѣльный
Кавказскій Корпусъ, Цѣханов-
скій, по лишеніи дворянскаго
достоинства, съ конфискаціею
имѣнія, впредь до отличной вы-
слуги, а крестьянинъ Унвер-
ситетскаго имѣнія Зелинскій,
скрывавшій Гордона, по нака-
заніи, на основаніи 30 ст. Св.
Закон. Угол., лишился чинами
черезъ 500 чел. одинъ разъ, безъ
выслуги.

Всѣ они были участниками
тайнаго Университетскаго об-
щества, но по милосердію Го-
сударя Императора освобожде-
ны отъ суда, съ опредѣленіемъ
ихъ въ военную службу: Ра-
ковскаго рядовымъ, а всѣхъ
прочихъ, на правахъ вольноо-
предѣляющихъ, войска отдѣль-
наго Кавказскаго Корпуса.

Alexander Popiel.
Grzegorz Rosiewicz.
Dyonizy Ogródziński.
Wilhelm Michalski.
Adam Obniski.
Władysław Borkowski.
Alex. ntar Opoliski.
Józef Staroropiński.
Jan Bendziński.
Józef Lisiecki.
Teofil Januszewski.
Łukasz Dembicki.
Andrian Bienkiewicz.
Isydor Godlewski.
Eustachy Ruczyński.
Kajetan Modzelewski.
Piotr Pruszyński.
Stanisław Grabianka.
Felix Benkiewicz.
Władysław Szumiński.
Edward Piniński.
Ignacy Sarnecki.
Jan Kreczowiecki.

Zygmunt Pruszyński.
Baron Karol Taube.
Wincenty Ilnicki.
Józef Uldyński.
Justynian Pożaryski.
Adam Dzierżek.
Władysław Paszkowski.
Teofil Jackowski.

Andrzej Ciechanowski.

Florian Zieliński.

Alexander Rakowski.
Julian Maciejewski.
Hugon Korsak.
Władysław Strzel-
nicki.
Stanisław Niemira.
Oktawiusz Augusty-
nowicz.
Rudolf Wiskowski.
Jan Scholewski.
Franciszek Zawadzki.
Jan Kowalewski.
Hippolit Sochaczewski.

wych, albo wiedzieli o nich, za-
tém, na podstawie 224-go artykułu
Połączenia Praw Karnych, po-
winny byli uleść tejże karze,
co i główniejsi winowajcy; ale z
nieograniczonego miłosierdzia
CESARZA JEJEGO MOJCEI, nie tylko u-
łaskawione od kary śmierci, na
którą przez Sąd skazane były, ale
zostawione we wszystkich pra-
wach swojego stanu. Z nich
Taube, Popiel, Rosiewicz, Ogro-
dziński — przeznaczeni na szere-
gowych do wysługi do Orenbur-
skiego, a Michalski do Kaukaz-
kiego Oddzielnych Korpusów;
Obniski i Opolski podoficerami
także do Korpusu Orenburskiego;
Staroropiński, Bendziński, Lisiec-
ki, Januszewski, Dembicki — wy-
slani na zamieszkanie w Guber-
niach Wielko-Rosyjskich; An-
drian Bienkiewicz, po wysiedze-
niu w twierdzy, przeznaczony do
powrotu na miejsce zamieszkania;
dalsi zaś przeznaczeni do słu-
żby cywilnej w miastach Gu-
bernij Wielko Rosyjskich.

Wszystkie te osoby, więcej
lub mniej wiedziały o towarzy-
stwie i przebywaniu w kraju e-
migranta Konarskiego, ale że
o tém nie donosiły, przeto, na
mocy 224 art. Połączenia Praw
Karnych, podpadły surowemu
ukaraniu; ale w nieograniczonym
miłosierdziu i litości CESARZA
JEJEGO MOJCEI wszystkie są ułaska-
wione. Z nich Pruszyński prze-
znaczony na Podoficera na Kau-
kaz, Taube i Uldyński, po wy-
siedzeniu w twierdzy, odesłani
będą na miejsce dawniejszego za-
mieszkania; Pożaryski przezna-
czony na zamieszkanie do Kur-
ska, a dalsi zaś do służby Cy-
wilnej w miastach Gubernij
Wielko Rosyjskich.

Chociaż należenie do towarzy-
stwa obu tych przestępców nie-
dowodzone, ale oni okazali
szczególną czynność w ukryciu
spiskowego Gordona i podania
jemu środków do ucieczki, za-
tém, zamiast kary śmierci, na
którą skazani zostali przez Sąd
Wojskowy, po konfirmacyi Je-
nerał-Gubernatora, oddani na
żołnierzy do oddzielnego Korpusu
Kaukazkiego, Ciechanowski, po
odjęciu dworzńskiego dostojen-
stwa, z konfiskatą majątku, do
późniejszej wysługi przez od-
znaczenie się, a właściciel Uniwersyteckiego majątku Zieliński,
który ukrywał Gordona, po
przepędzeniu, na podstawie 30 art.
Poł. Pr. Krym. przez różgi przez
500 ludzi raz jeden, bez wysługi.

Wszyscy ci byli uczestnikami
tajemnego towarzystwa Uniwer-
syteckiego, ale przez miłosier-
dzie CESARZA JEJEGO MOJCEI, uwol-
nieni od sądu, z przeznaczeniem
do służby wojskowej: Rakow-
skiego na prostego żołnierza, a
wszystkich dalszych, na prawach
wolnię zaciągających się do wojsk
Oddzielnego Korpusu Kaukaz-
kiego.

Семенъ Литвиновичъ
Теофилъ Высекер-
скій.
Эдуардъ Бочковский.
Эдуардъ Порчинскій

Станиславъ Стани-
славскій. (принадле-
жавшій къ тайному
обществу въ Вилен-
ской Медико-Хирург-
ической Академіи).

Ахиллесъ Россо-
ловскій.

Антонъ Робертъ Ста-
ниславскій.

Генрихъ Володко-
вичъ.

Иосифъ Варавскій.

Діонисій Ячевскій.

Станиславъ Строй-
ковскій.

Эдуардъ Цилли.

Иосифъ Бржозовскій.

Изъ числа сихъ Студентовъ
Россоловскій, оба Станислав-
скіе и Володковичъ, по глубо-
кому раскаянію въ своей винѣ,
послѣдній и по молодости лѣтъ,
а прочіе по незначительности
участія, Всемилостивѣйше про-
щены Государемъ Императо-
ромъ, съ назначеніемъ для окон-
чанія курса наукъ въ Казан-
скій Университетъ.

Принадлежавшія сверхъ то-
го къ тайному обществу жен-
щины, въ числѣ 10-ти, подер-
гнуты нѣкоторымъ высылкѣ изъ
края, другія временноному заклю-
ченію въ монастырѣхъ, а двѣ
изъ нихъ по молодости лѣтъ и
неопытности, оставлены сво-
бодными отъ всякаго взыска-
нія.

Правящій должность Гражданскаго Губернатора
Виленскій Вице-Губернаторъ Князь Трубецкой.
Секретарь Коваленокъ.

Symon Litwinowicz.
Teofil Wysiekierski.
Edward Boczkowski.
Edward Porczyński.

Stanisław Stanisław-
ski, (należał do taje-
mnego towarzystwa
w Wileńskiej Medy-
ko-Chirurgicznej Aka-
demii).

Achilles Rosołowski.
Antoni Robert Stani-
sławski.

Henryk Wołłodko-
wicz.

Józef Warawski.

Dionizy Jaczewski.

Stanisław Strojnowski.

Edward Cylli.

Józef Brzozowski.

Z liczby tych Studentów, Ros-
sołowski, obadwaj Stanisławscy
i Wołłodkowicz, ze względu na
żał głęboki swej winy, a ostatni
i ze względu na wiek młody,
wszyscy zaś dalsi dla nieznaczo-
ści uczestnictwa, darowani Naj-
miłościwszemu przebaczeniem Cza-
sarza Jego Mości, z przeznacze-
niem dla kończenia kursu nauk
w Uniwersytecie Kazańskim.

Nadto kobiety, które do ta-
jemnego towarzystwa należały,
w liczbie 10-ciu, skazane nie-
które na wyсылanie z kraju, dru-
gie na czasowe zamknięcie w
klasztorach, a dwie z nich, dla
młodości wieku i niedoświadcze-
nia, zostawione wolnymi od wszel-
kiego uzyskania.

Sprawujący obowiązek Gubernatora Cywilnego,
Wileński Vice-Gubernator Książę Trubeckoj.
Sekretarz Kowalенокъ.

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

Франція

Парижъ, 30 го Июля.

При одномъ изъ журналовъ, открыта подписка
для работниковъ, остающихся безъ работы. Въ чи-
слѣ добровольныхъ приношеній, получено 15 фр. отъ
галернаго колодника, съ припискою: „Прошу Г-на ре-
дактора обратить вниманіе, что приношеніе мое, мо-
жетъ избавить кого нибудь изъ работниковъ, отъ по-
добной моей участи.“

1 Августа.

Королевская фамилія выѣхала въ Сень-Клу, от-
куда возвратится въ Парижъ къ концу Октября. Ко-
роль намѣревается съѣздить въ замокъ Энъ въ Фон-
тенбло, а можетъ быть и въ городъ По, гдѣ про-
изводятся большіе починки.

— Маршалъ Клозель, на пути своемъ въ Алжиръ,
прибылъ въ Бордо 29 м. м.

— 28 го м. м. открытъ институтъ для малолѣтнихъ
преступниковъ, основанный Г-номъ Демедомъ въ се-
леніи Метре, въ департаментѣ Эндръ и Луары. Осно-
ватель представилъ начальству и жителямъ озна-
ченнаго города 14 дѣтей, которые будутъ имѣть над-
зоръ за означенными преступниками, которыхъ пре-
проводитъ туда правительство. Дѣти сѣи одѣты бы-
ли въ мундиры присвоенные заведенію. Въ заклю-
ченіе торжества прочтена была молитва и священ-
никъ произнесъ рѣчь. (О. Г. Ц. П.)

Испанія

Мадридъ, 30 го Июля.

Сей часъ Военный Министръ получилъ депеши
отъ Генерала О'Доннелла, въ которыхъ онъ доноситъ
о вступленіи въ Луцену, съ жизненными и военны-
ми припасами, которые онъ привезъ изъ Кастило-
на. Карлисты, осаждавшіе Луцену, подъ началь-
ствомъ Кабреры, двинулись къ Алканису. Кабре-
ра перевезъ всю свою артиллерію въ этотъ городъ.

(изъ Франц. газ.)

Изъ Оньяты пишутъ отъ 25-го Июля, слѣдую-
щее: 22-го текущаго мѣсяца, Донъ Карлосъ увѣ-
домилъ Военнаго Министра Монтенегро, что онъ пе-
реводитъ свою главную квартиру изъ Оньяты въ Э-
стеллю въ Наваррѣ. Монтенегро хотѣлъ отклонить
Донъ Карлоса отъ сего намѣренія, подъ предлогомъ,
что Эстелля недовольно безопасна. Когда же Донъ
Карлосъ рѣшительно объявилъ свою волю, Министръ
отвѣчалъ, что предпріятыя Генераломъ Марото мѣ-
ры требуютъ, чтобы Оньята была главною кварти-
рою, и что по этому, Король не можетъ выѣхать изъ

WIA DOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Парижъ, д. 30 Lipca.

Jeden z dzienników, otworzył zapis składek dla
robotników, niemających zatrudnienia. W spisie osób
przysyłających datki, znajduje się jeden więzień z ga-
ler, który przysłał 15 fr. z dopiskiem. „Zechcesz pa-
nie redaktorze zważyć, że nadestany przezemnie da-
tek, może ochronić którego robotnika od podobnego
mnie losu.“

1-go Sierpnia.

Królewska rodzina wyjechała do St. Cloud, zkąd
dopiero przy końcu Października wróci do Paryża. Król
ma zamiar zwiedzić zamki: Eu i Fontainebleau, a może
nawet wyjedzie do Pau, gdzie w tej chwili czynią wa-
żne naprawy.

— Marszałek Clauzel, jadąc do Algieru, przybył do
Bordeaux 29 z. m.

— W dniu 28 z. m. utworzony został Instytut wie-
jski, dla młodych zbrodniarzy, założony przez P. De-
metz w Mettray, w departamencie Indre et Loire.
Założyciel przedstawił władzom i mieszkańcom pomie-
nionego miasta 14-ro dzieci, mających kierować mło-
dymi zbrodniarzami, których tam rząd odesłał. Dzie-
ci te, miały na sobie mundury instytutu. Obrzęd otwar-
cia, zakończył się modlitwą i przemową kapłana.

(G. R. K. P.)

HISZPANIA.

Madryt, 30-go Lipca.

Właśnie w tej chwili odebrał Minister wojny
depesze od Jenerała O'Donnell, w których tenże dono-
si o wejściu swoim do Luceny z żywnością i z zapasa-
mi wojennymi, które z sobą z Castellon sprowadził. Ka-
rolisci, obiegający Lucenę pod dowództwem Kabrery,
udali się do Alcaniz. Kabrera sprowadził wszystkie
swoje działa do tego miejsca.

(Z gazet francuzkich).

Donoszą z Oñate pod dniem 25 Lipca. W dniu
22 b. m. zawiadomił D. Karlos swego Ministra Wojny,
Montenegro, że przenosi swą główną kwaterę z Oñate
do Estelli w Nawarze. Montenegro chciał zamiar ten
zniweczyć, pod pozorem, że Estella nie jest dosyć bez-
pieczną. Kiedy zaś Don Karlos stanowczo swą wolę
oświadczył, odrzekł Minister, że środki, przez Jenera-
ła Maroto przedsięwzięte, wymagają tego, aby Oñate
było główną kwaterą, i że Monarcha nie może wyjechać
z tego miejsca. Prócz tego, wydał rozkazy, aby nikt
bez pozwolenia, podpisanego przez Ministrów, ani wy-

этого города. Сверхъ того, Монтенегро далъ предписание, возпрещая выѣзды изъ города и въѣзды въ оный тѣмъ, которые не имѣютъ на сие особаго позволенія Министерства. Особы имѣющія прѣзды ко двору, должны также просить на это предварительнаго позволенія Министерства. По этому Донъ Карлоса можно почитать арестантомъ. Въ провинціяхъ носится слухи, что Марото опасаясь наказанія за преступленія, намѣренъ измѣнить Дону Карлосу и перейти на сторону Королевы, на какихъ бы то ни было условіяхъ, лишь бы оныя сопряжены были съ его пользою. Всюду преслѣдуютъ его страхъ и sospetъ; онъ уже нѣсколько мѣсяцевъ не спитъ на своей кровати и по цѣлымъ ночамъ дремлетъ сидя, опершись локтемъ на столъ, на которомъ лежатъ пистолеты. Нѣкоторые полагаютъ, что дѣло дойдетъ до кровопролитнаго междоусобія, между приверженцами Генерала Марото и изгнанными имъ Карлистами, которыми благопріятствуетъ Кабрера.

— Къ форпостамъ при Бильбао, прибылъ 21 Іюля, Адъютантъ Генерала Марото съ депешами къ Лорду Джону Гей. Депеши вручены Англійскому консулу, который немедленно отправилъ ихъ къ Лорду. Полагаютъ, что Марото спрашиваетъ, будетъ ли Бильбайскій Губернаторъ г-нъ Арехавала сохранять условія трактата, называемаго трактатомъ Элліота. (О.Г.Ц.П.)

И т а л і я.

Римъ, 23-го Іюля.

Въ *Diario di Roma* пишутъ, что Гр. Сюрвилль (Иосифъ Бонапарте) вызывается къ уплатѣ 1,224 скудій хирургу, который находился при кардиналѣ Фешъ, въ послѣднюю его болѣзнь. (О.Г.Ц.П.)

Г р е ц і я.

Афины, 15-го Іюля.

За нѣсколько дней, будетъ происходить закладка новаго Университетскаго зданія, въ здѣшней столицѣ. (G.C.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 17-го Іюля.

Въ Гражданскомъ и Военномъ вѣдомствахъ, снова произошли перемѣны. Гафисъ-Паша отрѣшенъ отъ должности Сераскира войскъ на Востокъ, которую онъ недавно получилъ, а на мѣсто его назначенъ бывшій Ферикъ овыкъ же войскъ Сайдулла-Паша, безъ титула Шаркъ-Сераскира. Эмиръ-Паша назначенъ Курдистанскимъ Губернаторомъ. Сверхъ того смѣнены многіе агенты, нѣкоторые Паша и Губернаторы. Молла-Арабзаде назначенъ на этотъ годъ Кадискиромъ Румелии; должность эту исправляетъ онъ уже второй разъ.

— Въ Турецкой официальной газетѣ пишутъ слѣдующее: „Султанъ нашъ одаренный отъ провидѣнія предусмотрительностію и прямымъ сужденіемъ, немедленно по востшествіи на престолъ, произнесъ обращаясь къ верховному Визирю слѣдующія достопамятныя слова: „Не питая ни одной страсти въ душѣ моей единственнымъ моимъ желаніемъ есть, упрочить благосостояніе моего Государства, спокойствіе и счастье моихъ подданныхъ. Я вѣщаю себя въ обязанность посвятить все мое время на исполненіе этой благой цѣли. Египетскій Вице-Король Мегмедъ-Али-Паша, не разъ огорчалъ покойнаго моего родителя. Хотя онъ содѣлался причиною запутанности настоящихъ дѣлъ и хотя съ нѣкотораго времени приняты противу него строгія мѣры, но я, желая сохранить спокойствіе моего Государства и моихъ подданныхъ, и отправить пролитіе крови правотверныхъ, хочу предать забвенію прошедшее, съ тѣмъ условіемъ, чтобы Вице-Король исполнялъ впредь долгъ данника и подданнаго, и я искренно желаю даровать ему прощеніе. Спѣши его уведомить о нашей Императорской милости“. Съ уведомленіемъ о Султанскомъ постановленіи, и съ словесными объясненіями, отправленъ къ намѣстнику Мегмеду-Али на Султанскомъ пароходѣ Пейки-Шуккетъ почтенный Халифъ-эфенди, Секретарь совѣта Высокой Порты. Въ то же время предписано начальнику войскъ на Востокъ Гафисъ-Пашѣ, приостановить свои войска, и принять мѣры, чтобы флотъ двинулся далѣе. Да продлитъ Всемогущій жизнь нашего Государя отличающагося снисходительностію и мудростію, и да покроетъ его царствованіе блескомъ и славой.“ (О.Г.Ц.П.)

jeżdżał z miasta, ani do niego był wpuszczonym. Taki sam rozkaz wydano dla osób, mających wstęp do pałacu; nie wolno ani wchodzić, ani tam przybywać bez pozwolenia Ministrów; można zatem uważać D. Karlosa za uwięzionego. W prowincjach krąży wieści, że Marotto, obawiając się kary za swoje postęпки, zamierza zdradzić D. Karlosa i przejść na stronę Krystynistów, pod jakimi bądź warunkami, byle tylko znalazł w tym swoje korzyść. Wszędzie go ściga bojaźń i sumienie; od kilku miesięcy nie spał w swoim łóżku; zwykle sypia siedząc oparty łokciem na stole, na którym leżą pistolety. Niektórzy sądzą, że przyjdzie do krwawej wojny domowej, między stronnikami Jenerała Maroto, a wygnanymi przezeń Karolistami exaltowanymi, którym sprzyja Kabrera.

— Do przedniej straży przy Bilbao, przybył w dniu 21 Lipca, Adjutant Jenerała Maroto, z depeszami do Lorda Hay. Depesze oddano konsułowi angielskiemu, który je natychmiast Lordowi odesłał. Sądzą, że Maroto pyta się: czy Gubernator miasta Bilbao, Arechavala, zachowywać będzie traktat zwany *Eliotta*. (G.R.K.P.)

В о е н ъ.

Рzym, 23-го Lipca.

Чытамы в *Diario di Roma*, że Hrabia Surveilliers (Józef Bonaparte) zapozwany został, aby w przeciągu roku, złożył sumę 1,224 skudow chirurgowi, który opatrywał kardynała Fesch w ostatniej jego chorobie. (G.R.K.P.)

Г р е ц я.

Аteny, 15-го Lipca.

Za dni kilka, będzie położony kamień węgielny, do budowy gmachu uniwersyteckiego, w tutejszej stolicy. (G.C.)

Т у р ц я.

Stambul, 17-го Lipca.

Znowu zaszyły różne zmiany w urzędach cywilnych i wojskowych. Hafiz-Basza pozbawiony został godności Seraskiera wojska Wschodniego, którą niedawno był otrzymał, a miejsce jego, dostał były Feryk tego wojska, Saidullah Basza, jednak bez tytułu Szark Seraskiera. Emir-Basza mianowany został Gubernatorem Kurdistanu. Prócz tego zmieniono agentów Porty, kilku znakomitszych Baszów i Gubernatorów prowincyj. Saidullah-Molla-Arabzade, ogłoszony został na ten rok Kadiaskierem Rumelii. Godność tę już poraz drugi piastuje.

— Чытамы наступяцый артыкулъ въ Турецкой газетѣ rządowej: „W skutku światłego Sądu i głębokiej przeczności, jakimi Borka Opatrzność obdarzyła naszego łaskawego Monarchę, raczył tenże bezpośrednio, po wstąpieniu na tron, wrzecz do Wielkiego Wezyra te pamiętne słowa: „Będąc wolnym wgłębni mego serca od wszelkiej namiętności, jedynym jest mojem życzeniem, zapewnić pomysłowość mego kraju, spokojność i szczęście moich ludów. Wziąłem sobie zatem za powinność, cały mój czas i każdą z moich godzin poświęcać, za pomocą Wszechmocnego, tym zbawiennym celom. Namiestnik Egiptu, Mehmed - Ali Basza, nie je-no uczynił, co przyniosło zmartwienie memu w Bogu spoczywającemu ojcu. Chocież tenże wiele sprowadził zawiści i od niejakiemu czasu przedsięwzięto przeciw niemu ostre kroki, jednak chcąc zachować pokój mego państwa i moich poddanych, tudzież zapobiedz rozlewowi krwi muzułmańskiej, chcę zapomnieć — i pod warunkiem, aby ow namiestnik nadal wypełniał wiernie swe obowiązki, jako lennik i poddany, pragnę go obdarzyć Cesarzkim przebaczeniem, spiesz się zawiadomić go o mojej Cesarzkiej łasce.“ Chcąc zatem przestać na piśmie pomienionemu namiestnikowi Sułtańskie postanowienie, a oraz dać mu niektóre ustne objaśnienia, wysłany został do Mehmed-Alego, na parostatku Sułtańskim: *Pejki Szukket*, czcigodny Chalif-Effendy, Sekretarz Rady Wysokiej Porty. Jednocześnie poleceno dowódcy wojska wschodniego, Hafiz-Baszy, wstrzymanie swego wojska, tudzież przedsięwzięto środki, by flota dalej nie postępowała. Oby Bóg raczył pomnożyć dni życia naszego władcy, odznaczającego się łagodnością i mądrością, i jego szczęśliwemu panowaniu udzielił blasku i chwały.“ (G.R.K.P.)